

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce **J.G.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10.1.2011, č.,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 10.1.2011, č., žalovaná zamítla námitky žalobce a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22.4.2010 č. potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ obnovila účastníku řízení částečný invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť podle posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí Brno ze dne 10.11.2009 byl účastník řízení uznán nadále částečně invalidní. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35%. Tímto rozhodnutím ČSSZ realizovala rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26.11.2009 č.j. 22 Cad 119/2009-27 a 22 Cad 120/2009-11. V námitkách namítal, že lékařská vyšetření slovenských lékařů nebyla brána v potaz, popsal některé zdravotní potíže a požadoval zvýšit pokles pracovní schopnosti na 50%-60%. Vyslovil nesouhlas s výší stanoveného invalidního důchodu v částce 7.111,-Kč od 1.1.2010. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitce žalobce a posoudila jeho invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák. č. 582/1991 Sb. Podle posudku o invaliditě ze dne 9.12.2010 lékař LPS ČSSZ uzavřel, že jde nadále o invaliditu prvního stupně, i když konstatoval, že k datu rozhodnutí 22.4.2010 lékař OSSZ Karviná nevycházel ze správného použití posudkových kritérií, protože nedostatečně vyhodnotil zdravotní stav, jeho rozhodující

příčinu a vliv na stanovení poklesu pracovní schopnosti. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti stanovil zdravotní postižení uvedené v kap. IX, oddíl A, položce 8c, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, kde z rozmezí 35% - 45% poklesu stanovil 40%, když nové onemocnění onkologické zjištěné v srpnu 2010 nelze vzhledem k datu vydání rozhodnutí 22.4.2010 považovat za součást dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Do 31.12.2009 byla míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovena ve výši 40% podle kap. IX, oddíl A, položka 6, písm. c) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. Předtím podle posudku OSSZ Karviná ze dne 22.6.2009 nebyl účastník řízení plně ani částečně invalidní, když poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 25%. Rozsudkem ze dne 26.11.2009 soud zamítl žalobu proti rozhodnutí o plném invalidním důchodu. Podle posudku PK MPSV však byl touto posudkovou komisí posouzen jako částečně invalidní, když míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti byla stanovena podle kap. VIII, oddíl. B, položka 3, písm. b) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb., ve výši 35%.

Proti rozhodnutí ze dne 10.1.2011, č. podal žalobce žalobu a namítal nesprávné stanovení výše poklesu pracovní schopnosti, když díky připomínkám mu bylo 25% zvýšeno na 40%, předtím k 25% bylo připočtených 10% za další zdravotní problémy, ale nyní ke 40% mu 10% za další problémy přičteno nebylo, jinak by dosáhl 50% poklesu pracovní schopnosti. V doplnění žaloby namítal nesprávné posouzení lékařem OSSZ v Karviné, které bylo napraveno PK MPSV v Brně, která stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti 35% a to 25% za stěžejní onemocnění a 10% za další diagnózy. Nyní bylo staveno 40% míry poklesu pracovní schopnosti, ale bez 10% navýšení. Dále vyslovil nesouhlas s uvedenými diagnózami, zejména neuvedení hypertenze prvního až druhého stupně s odvoláním na lékařské nálezy, které v žalobě cituje. Dovozuje, že diagnózy uvedené v obou rozhodnutích se neztotožňují se stupni diagnóz v citovaných rozhodnutích a z toho vyplývá opětovně nesprávné hodnocení zdravotního stavu. Dále namítal, že i 40% je málo, neboť byl zdravotní stav nesprávně hodnocen již od 22.6.2009 podle starých zákonů, podle nichž měl mít ztrátu pracovní schopnosti 50% a nikoliv 40%. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle kap. IX, bodu 2 odst. c) příl. č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb., kde je rozmezí 50%-60%, při stanovení 60% a navýšení o 10% za další diagnózy by byl plně invalidní. Pro nesprávné posouzení zdravotních problémů posudkovými komisemi ani soudy nemohly vynést spravedlivý rozsudek. Domáhá se tedy zrušení rozhodnutí týkající se prvního stupně invalidity stanovit výši invalidity podle zákona v roce 2009, od 1.1.2010 doplatit zvýšení důchodu na základě platného zákona, doplatit pobíraný důchod do plné invalidity od 22.6.2009.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že vzhledem k rozhodnutí žalované o obnově částečného invalidního důchodu ze dne 22.4.2010 vydaného v souladu s právním názorem Krajského soudu v Brně a v rámci námitkového řízení nebyly posudkovým lékařem žalované zjištěny žádné posudkově významné skutečnosti, které by odůvodňovaly změnu stupně invalidity, proto námitky žalobce zamítla a z téhož důvodu navrhla zamítnutí žaloby podle § 78 odst. 7 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

Podle závěru vypracovaného osudku PK MPSV v Brně ze dne 14.11.2011 od data podání žádosti do 31.12.2009 byl částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., nebyl plně invalidní podle § 39 téhož zákona. Od 1.1.2010 do 24.5.2010 byl invalidní podle

§ 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění od 1.1.2010 a šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Od 25.5.2010 k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění od 1.1.2010 a šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona. S tímto posudkem žalobce vyslovil nesouhlas při jednání u soudu a trval na tom, že je plně invalidní od podání žádosti a od 1.1.2010 invalidní pro invaliditu třetího stupně.

Předtím, než soud provedl další dokazování, vzhledem k námitce žalobce při jednání zjistil ze spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. 22 Cad 119/2009 následující. V tomto řízení soud přezkoumával rozhodnutí ČSSZ č. I. ze dne 16.7.2009, kterým ČSSZ zamítla pro nesplnění podmínek nároků v § 38 a § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění žádost o plný invalidní důchod a pro nesplnění nároků uvedených v § 43 a § 44 odst. 1,2 téhož zákona na částečný invalidní důchod a to i s přihlédnutím k čl. 40 nařízení Rady (EHS) 1408/71. Ve věci sp. zn. 22 Cad 120/2009 soud přezkoumával rozhodnutí ČSSZ č. II. ze dne 16.7.2009, kterým ČSSZ odňala od 1.10.2009 částečný invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Po provedeném důkazu posudkem PK MPSV v Brně ze dne 10.11.2009, podle jehož závěru byl posuzovaný k datu 16.7.2009 nadále částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, ale nebyl plně invalidní podle § 39 téhož zákona, soud rozsudkem ze dne 26.11.2009, výrokem I. zamítl žalobu proti rozhodnutí ČSSZ č. I. a výrokem II. ve věci vedené pod sp. zn. 22 Cad 120/2009 rozhodnutí ČSSZ č. II. ze dne 16.7.2009 zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Rozsudek nabyl právní moci dne 8.1.2010. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost a to proti výroku I., že se žaloba zamítá. Nejvyšší správní soud rozsudkem č.j. 6 Ads 31/2010-53 ze dne 13.5.2010 kasační stížnost směřující do výroku I. rozsudku sp. zn. 22 Cad 119/2009 zamítl a tento rozsudek nabyl právní moci dne 25.6.2010. Z rozhodnutí ČSSZ ze dne 22.4.2010 soud zjistil, že jím žalovaná od 1.10.2009 obnovila částečný invalidní důchod ve výši 7.111,-Kč s tím, že se v této výši považuje od 1.1.2010 podle čl. II. zák. č. 306/2008 za invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námítky, v nichž namítal, že jeho zdravotní stav by měl od 1.1.2010 odpovídat invaliditě druhého stupně s poklesem pracovní schopnosti minimálně o 50%, proto by mu měl náležet invalidní důchod v jiné výši, než v jaké mu byl napadeným rozhodnutím uvolněn.

Z dávkového spisu soud zjistil, že žádost o plný invalidní důchod sepsal žalobce dne 16.6.2008 u Sociálne poisťovny Bratislava, České správě sociálního zabezpečení byla doručena dne 21.11.2008 a posudek k této žádosti byl vypracován dne 22.6.2009 OSSZ Karviná se závěrem, že není nadále částečně invalidní podle § 44 zákona o důchodovém pojištění a není ani plně invalidní podle § 39 téhož zákona. Na základě tohoto posudku žalovaná rozhodnutím č. II. ze dne 16.7.2009 podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odňala od 1.10.2009 částečný invalidní důchod a rozhodnutím č. I. zamítla žádost o plný invalidní důchod a konstatovala nesplnění podmínek nároku na částečný invalidní důchod.

Z dávkového spisu soud dále zjistil, že žádostí sepsanou dne 16.5.2011, doručenou žalované dne 13.6.2011, se žalobce domáhá invalidního důchodu a v této žádosti Sociálna poisťovna Bratislava zaslala fotokopii lékařské zprávy, formulář E 205 SK a fotokopie žádosti o poukazování důchodové dávky na účet. Žádostí ze dne 27.7.2011 žalovaná vyžaduje nový posudek od OSSZ Karviná z důvodu podané žádosti o zvýšení stupně invalidity a

zároveň téhož dne sděluje Sociálne poisťovni – ústredie Bratislava, že probíhá řízení s českým posudkovým lékařem s tím, aby opis jejich rozhodnutí byl zaslán na vědomí a formulář E 205 CZ ze dne 4.5.2009 zůstává v platnosti.

Na základě shora uvedených skutkových zjištění soud posoudil věc následujícím způsobem. Řízení o žádosti ze dne 16.6.2008 o plný invalidní důchod skončilo pravomocným (dne 25.6.2010) rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 13.5.2010 č.j. 6 Ads 31/2010-53, jímž tento soud zamítl kasační stížnost proti výroku I. v rozsudku ze dne 26.11.2009, č.j. 22 Cad 119/2009-27. Pokud se týká nároku na částečný invalidní důchod, ten podle posudku PK MPSV Brno ze dne 10.11.2009 podaný v té věci trval, proto žalovaná na základě výroku II. v rozsudku ze dne 26.11.2009 č.j. 22 Cad 119/2009-27, který žalobce nenapadl kasační stížností, vydala rozhodnutí dne 22.4.2010 a uvolnila výplatu částečného invalidního důchodu od 1.10.2009. Byl-li žalobce nadále částečně invalidním od 1.10.2009 na základě posudku PK MPSV v Brně ze dne 10.11.2009 a tímto posudkem byla stanovena míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve výši 35%, jejíž výši žalobce v tom řízení ani kasačním nenamítal, pak počínaje dnem 1.1.2010 na základě přechodných ustanovení – čl. II. zák. č. 306/2008 Sb., bodu 9 – se částečný invalidní důchod ve výši, v jaké náležel ke dni 31.12.2009 považoval od 1.1.2010 za invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Z tohoto ustanovení zákona jasně vyplývá, že žalobce nemohl v námitkách namítat výši uvolněného částečného invalidního důchodu ve vztahu ke stupni invalidity po 1.1.2010. Soud tudíž uzavírá, že vyžadování nového posudku v rámci námitkového řízení bylo z tohoto pohledu nadbytečným úkonem, stejně tak je nucen konstatovat totéž o posudku, který byl vypracován v projednávané věci PK MPSV v Brně ze dne 14.11.2011. Řízení o žádosti o plný invalidní důchod ze dne 16.6.2008 skončilo právní mocí rozsudku Nejvyššího správního soudu a řízení zahájené žalovanou ve věci odnětí částečného invalidního důchodu rozhodnutím ze dne 16.7.2009 skončilo doručením rozhodnutí žalované ze dne 22.4.2010 o obnově částečného invalidního důchodu podle § 56 odst. 6 písm. b) zák. č. 155/1995 Sb. Za daného právního stavu se může žalobce domáhat vyšší dávky podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem jedině novou žádostí o zvýšení stupně invalidity, kterou konec konců žalobce, jak soud zjistil z dávkového spisu, dne 16.5.2011 sepsal a nárok uplatnil ke dni 27.4.2011.

Na základě shora provedeného právního posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná a ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 6. března 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně